

Sjælland, som vi have at tage og faktisk taget ved alle mulige andre Jernbaneanlæg. Her er ikke alene Spørgsmaal om, at det kunde være behageligt og gavnligt for en Egn at faae en Jernbane ved visse Offre fra Statens Side, men Spørgsmaalet er ogsaa: Staa disse Offre i Forhold dertil, og det samme Spørgsmaal maa vi her gjøre. Det er ingenlunde en Sag mellem det sjællandske Jernbaneselskab og Ministeren, det er ingenlunde den Belgjering, som det sjællandske Jernbaneselskab vil yde den sjællandske Befolkning eller den kjøbenhavnske Handelsstand, hvormed der her er Tale, men her er Tale om et Spørgsmaal, vedrørende Statskassen. Naar der særlig fra flere Sider er talt om Reservecapitalen, og naar den ærede Minister har bemærket, at det var underligt, at vi, som holdt saa stærkt paa, at Reservecapitalen steg, gav Anvisning paa Reservecapitalen, saa vil jeg hertil for det Første bemærke, at jeg ikke har givet nogen Anvisning paa Reservecapitalen, men i det Hele betragter det som et temmelig underordnet Spørgsmaal, om man tager Pengene til nye Anstaltelser og til Forøgelse af Materiellet af Reservecapitalen, eller man tager det af den nye Anlægskapital. Dette anser jeg for et temmelig underordnet Spørgsmaal; men derimod er det ingenlunde et underordnet Spørgsmaal, om man tager det enten af Driftsindtægterne eller af Reservecapitalen og Anlægskapitalerne, hvilken af Delene det nu bliver; thi det er en stor Betydning for Staten, at det sjællandske Jernbaneselskab afholder af sine Driftsindtægter, hvad der bør afholdes deraf, og hvad der ikke bør afholdes deraf, vil ordentlig være at afholde af Reservecapitalen, og naar dette ikke slaar til, maa man holde sig til nye Anlægskapitaler. Disse to sidste Maader at tilvejebringe Midlerne paa, staa i alt væsentligt jævnsides. Den ærede Minister bemærkede til den Genstilling, jeg tillod mig at bringe i hans Erindring, at det var mærkeligt, at jeg kom med nogen Genstilling om Frederiksbundbanens Retning, da jeg dog bestræbte mig saa meget som muligt for at forhindre denne Banes Udførelse. For det Første vil jeg hertil bemærke, at det ikke er Tilfældet, at jeg og det Mindretal, hvortil jeg hører, bestræbe os for at forhindre Frederiksbundbanen. Vi ville ikke gaa ind paa de Begunstigelser, som Ministeren vil give den, men jeg er overbevist om, og det er mine Medforlagsstilleres ogsaa, at Frederiksbund alligevel vil faae en Jernbane, dersom Regjeringen stiller sig med større Fasthed, end den hidtil har stillet sig i saa Henseende, og ikke viser sig villig til at byde Jernbaneselskabet hvilke som helst Betingelser for Frederiksbundbanen, i alt Fald Betingelser, der ikke staa i Forhold til det Gode, som vil vindes ved denne Bane. Jeg vil imidlertid gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at det ingenlunde er mig, der har gjort denne Genstilling til Ministeriet; det er Udvalget i dets Helhed, der opfordrer Ministeren til at virke for,

at Frederiksbundbanen kommer til at gaa over Slangerup, hvilken Retning Banen end faar. (Bille: Det er fuldstændig urigtigt.) Hvis jeg tager feil i saa Henseende, saa er det dog i alt Fald langt flere Medlemmer end det omhandlede Mindretal, der have deltaget i den nævnte Indstilling. Jeg hører nu, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Bille) ikke har været med dertil, og dette erindrer jeg nu ogsaa er fuldkommen rigtigt, men det er i alt Fald Udvalgets fleste Medlemmer, som have deltaget i denne Genstilling, og den ærede Minister har derfor under ingen Omstændigheder været berettiget til at hense den til mig personlig eller til de Medlemmer alene, der særlig have stillet Mindretallets Forslag. Naar den ærede Minister ikke vil svare paa Genstillingen om Anlæg af nye Stationer i Sjælland, da undrer dette mig just ikke efter den Holdning, den ærede Minister i det Hele har indtaget i denne Sag; men jeg skal bemærke, at denne Holdning, som han ligeoverfor dette og andre Punkter indtager, rigtignok ikke vil fremkalde nogen særlig Tilbøjelighed fra Udvalgets og sikkert heller ikke fra Thingets Flertals Side til at komme den ærede Ministers Onsker imøde, og den vil ikke tjene til at bringe Sagen i det Hele til en heldig Udgang. — Hvad angaar den lille personlige Bemærkning, som den ærede Minister henvendte til mig, saa vil jeg dog minde om, at han udtrykkelig talte om, at vi burde staa ved vort Ord. Lidenden vil vise, at han netop har brugt dette Udtryk, og hvad der fra min Side blev ytret, var altsaa ikke saa uberettiget, som han vilde gjøre det til. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Oct. Hansen) undrede sig over, at jeg ikke vilde staa ved det Forslag, som jeg havde været med til at stille under Nr. 11. Dersom jeg havde hørt til de 4 Medlemmer, som have tiltraadt den første Del af dette Forslag, og mellem hvilke det ærede Medlem er, kunde han have haft Grund til at udtale denne Forundring, thi Ministeren er jo gaaet ind paa den 1ste Del af Endringsforslaget; men jeg finder netop Anledning til at forandre min Stilling, fordi Ministeren har erklæret, at han ikke kan gaa ind paa den sidste Del af Forslaget, saa at der af den Grund i alt Fald kun er en tvivlsom Udsigt til at føre denne Bestemmelse igjennem. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds, der ikke har villet slutte sig til den sidste Bestemmelse, som jeg lægger meget afgjørende Vægt paa, er saaledes ingenlunde berettiget til at bebrejde mig, hvad jeg har gjort. Da det er 3die Behandling, vi her have for, er jo Afstemningsordenen af den Natur, at der ikke engang vil kunne afstemmes over Forslagene under Nr. 10 og 11, førend der er afstemt over Forslaget under Nr. 9. Saaledes tror jeg i alt Fald, at det forholder sig, og vi, som have stillet Forslaget under Nr. 11 i dets Helhed og lægge meget stor Vægt paa den sidste Del deraf, ville